

Nr 213.

Av herr **Brädefors m. fl.**, om pension åt förre fortifikationsförmannen
Johan Axel Johansson.

Vid 1933 och 1934 års riksdag har genom motioner hemställts att förre fortifikationsförmannen Johan Axel Johansson, Sävast, av riksdagen måtte tillerkännas pension till skäligt belopp. Johansson är född den 16 februari 1873.

Johansson arbetade under åren 1892—1901 samt 1921—1925 vid järnvägsbyggnader för statens räkning, anställd hos entreprenör. Under åren 1902—1920 var Johansson anställd vid fästnings- och kasernbyggnadsarbeten i Boden i tillhoppa 15 år, 8 månader och 26 dagar. Johansson har alltså arbetat åt staten i sammanlagt ett trettiotal år, ehuru han en del av denna tid varit anställd hos entreprenör. Enligt uppgift upphörde hans statsanställning på grund av arbetsbrist, varför det icke varit på Johanssons egen tillskyndan att han icke kunnat kvarstå till dess att han blivit pensionsberättigad. Just det förhållandet att Johansson icke kvarstätt i sin tjänst intill uppnådd pensionsålder har föranlett riksdagen att tidigare avslå motioner om pension. Då emellertid Johanssons sammanlagda arbetstid hos staten är så pass lång och då därtill kommer att han genom sjukdom är oförmögen att försörja sig, vilket styrkes av läkarintyg, synes skäl föreligga för riksdagen att ta frågan till omprövning.

Vi föreslå därför,

att riksdagen måtte bevilja förre fortifikationsförmannen Johan Axel Johansson pension till skäligt belopp.

Stockholm i januari 1935.

J. H. Brädefors.

Hilding Hagberg.

O. W. Lövgren.

Johan Johansson
i Tväråselet.

Ernst Hage.

N. E. Nilsson.

Avskrift av läkarintyg:

»Att f. d. fortifikationsförmannen Johan Axel Johansson, Sävast, vid denna dag verkställd undersökning befunnits lida av muskelreumatism, åderförkalkning och kraftlöshet samt att hans arbetsförmåga på grund härav är avsevärt nedsatt intygas på heder och samvete.

Boden den 18/12 1934.

C. Grant.
leg. läk.»

